

สรุปผลการวิจัยและข้อเสนอแนะ

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ที่จะเปรียบเทียบผลของการสอนอ่านอังกฤษแบบวิธีแปลกับวิธีสอนศัพท์ และโครงสร้างก่อนการอ่าน การเปรียบเทียบนี้ถือเอาคะแนนการสอบหลังการทดลองเป็นเครื่องตัดสิน แบบทดสอบมีสองส่วน ส่วนหนึ่งวัดความสามารถในการอ่านเพื่อความเข้าใจ อีกส่วนหนึ่งวัดความสามารถในการอ่านออกเสียง

ตัวอย่างประชากร

ตัวอย่างประชากรที่ใช้ในการวิจัยคือนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนสมบูรณปัญญา จำนวน 2 ห้องเรียน ห้องเรียนละ 35 คน ก่อนทำการทดลองผู้วิจัยใช้แบบทดสอบวัดความรู้เดิมเพื่อจัดกลุ่ม ปรากฏว่าคะแนนของนักเรียนทั้ง 2 กลุ่มนั้นมีขีดเฉลยคณิตและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานใกล้เคียงกัน

วิธีดำเนินงาน

สร้างแบบทดสอบขึ้นเอง 2 ชุด คือแบบทดสอบวัดความรู้เดิมและแบบทดสอบวัดสัมฤทธิ์ผลในการเรียน แบบทดสอบวัดความรู้เดิมมี 2 ส่วน ส่วนแรกเป็นการวัดความรู้ทางภาษา 60 ข้อ ส่วนหลังเป็นการวัดความสามารถในการอ่านออกเสียง 20 ข้อ แบบทดสอบวัดสัมฤทธิ์ผลในการเรียนมี 2 ส่วนเช่นกัน ส่วนแรกวัดสัมฤทธิ์ผลความเข้าใจในการอ่าน 60 ข้อ ส่วนหลังวัดสัมฤทธิ์ผลในการอ่านออกเสียง 20 ข้อ

ผู้วิจัยได้นำแบบทดสอบทั้ง 2 ชุดไปทดลองใช้ก่อนนำไปใช้จริง มีการแก้ไขปรับปรุงข้อสอบให้ดีขึ้น เมื่อนำไปใช้จริง ๆ แล้วปรากฏว่าแบบทดสอบชุดแรกมีค่าสัมประสิทธิ์แห่งความเชื่อถือได้ .903 แบบทดสอบชุดที่สองมีค่าสัมประสิทธิ์แห่งความเชื่อถือได้ .867

เมื่อจกกลุ่มนักเรียนที่จะใช้ทดลองโดยใช้แบบทดสอบชุดแรกแล้ว ผู้วิจัยได้ดำเนินการสอนทันที กลุ่มแรกจัดให้เป็นกลุ่มทดลองใช้วิธีสอนแบบแปล กลุ่มที่สองเป็นกลุ่มควบคุมใช้วิธีสอนแบบสอนศัพท์และโครงสร้างก่อนการอ่าน ใช้เวลาทดลอง 1 ภาคเรียน หรือ 12 สัปดาห์ สัปดาห์ละ 2 ชั่วโมงต่อ 1 กลุ่ม การทดลองกระทำในภาคต้นปีการศึกษา 2515

ในปลายภาคเรียน ผู้วิจัยทำการทดสอบสัมฤทธิ์ผลความเข้าใจในการอ่านโดยใช้แบบทดสอบชุดที่สอง ต่อจากนั้นผู้วิจัยได้นำคะแนนจากการทดสอบมาวิเคราะห์เพื่อเปรียบเทียบสัมฤทธิ์ผลในการเรียนของนักเรียนทั้ง 2 กลุ่ม การวิเคราะห์ทำโดยตั้งสมมติฐานว่านักเรียนทั้งสองกลุ่มมีความสามารถที่เหมือนกัน แล้วคำนวณหาความคลาดเคลื่อนมาตรฐานของผลต่างระหว่างมัชฌิมเลขคณิต หลังจากนั้นจึงคำนวณอัตราส่วนวิกฤตใช้ระดับความมีนัยสำคัญ .01

สรุปผลการวิจัย

1. นักเรียนกลุ่มทดลองได้คะแนนเฉลี่ยการอ่านเพื่อความเข้าใจ 31.97 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 8.69 คะแนนเฉลี่ยการอ่านออกเสียง 9.60 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 3.14
2. นักเรียนกลุ่มควบคุมได้คะแนนเฉลี่ยการอ่านเพื่อความเข้าใจ 31.51 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 11.48 คะแนนเฉลี่ยการอ่านออกเสียง 13.28 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 3.50
3. โดยการทดสอบเปรียบเทียบความสามารถในการอ่านของนักเรียนทั้ง 2 กลุ่มด้วยระเบียบวิธีสถิติ ปรากฏว่าความสามารถในการอ่านเพื่อความเข้าใจของนักเรียนทั้ง 2 กลุ่มไม่ต่างกัน แต่ความสามารถในการอ่านออกเสียงของนักเรียนกลุ่มควบคุมสูงกว่ากลุ่มทดลอง

ข้อเสนอแนะ

1. จากการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้พบว่าเนื้อหาของแบบเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ในภาคต้น เป็นการทบทวนความรู้เดิมทั้งหมดที่นักเรียนได้เรียนมาตั้งแต่ชั้นประถมปีที่ 5 - ประถมปีที่ 7 นักเรียนไม่ได้รับความรู้ทางด้านโครงสร้างของภาษาเพิ่มขึ้น แต่ได้รับความรู้ทางด้านศัพท์เพิ่มขึ้นบ้าง ฉะนั้นการทดสอบในภาคต้นจึงได้ผลไม่เต็มที่ คะแนนที่ได้จากการทดสอบไม่ได้เป็นผลของการสอนอย่างแท้จริง ผู้วิจัยใครจะเสนอแนะให้ผู้ที่คิดจะทำการวิจัยในระดับนี้ทำการทดสอบสอนในภาคกลาง เพราะเนื้อหาวิชาในภาคกลางเป็นเรื่องใหม่เกือบทั้งหมด
2. ในเรื่องการอ่านออกเสียง ผลของการวิจัยชี้ให้เห็นว่าครูควรสอนนักเรียนด้วยการใช้ภาษาอังกฤษกับนักเรียนตลอดเวลา นักเรียนจะได้ชินกับการฟังและการออกเสียง
3. การทดสอบสอนจำเป็นต้องใช้ระยะเวลาานาน ๆ จึงจะรู้ผลที่แท้จริง เพราะ
 - 3.1 การเรียนรู้อาจเป็นผลของประสบการณ์ที่จัดให้อย่างรอบคอบเท่านั้น แต่เป็นผลของประสบการณ์ต่อเนื่องกันเรื่อย ๆ ไป มีส่วนเกี่ยวข้องกับที่ในปัจจุบัน และมีขนาด (degree) น้อยมากที่อยู่ใต้การควบคุมของผู้สอน
 - 3.2 แม้การทดสอบจะดำเนินไปอย่างระมัดระวังเพียงไร การควบคุมก็ได้ผลไม่เต็มที่ นักเรียนได้รับความรู้จากห้องเรียนด้วยวิธีที่ต่างกันก็จริง แต่ครูไม่สามารถควบคุมสภาพภายนอกห้องเรียนได้ ผลของการทดสอบจึงไม่ใช่ผลของการสอนอย่างเดียวเท่านั้น
4. แม้ผลของการวิจัยจะแสดงว่าการสอนอ่านอังกฤษเพื่อความเข้าใจทั้ง 2 วิธีให้ผลไม่ต่างกัน ผู้วิจัยก็ใครจะเสนอแนะให้ครูที่สอนอ่านอังกฤษทั้งหลายสอนด้วยวิธีสอนศัพท์และโครงสร้างก่อนการอ่าน เพราะการสอนวิธีนี้นอกจากจะให้ผลดีในการอ่านออกเสียงแล้ว ยังส่งเสริมให้นักเรียนที่เรียนดีพัฒนาตัวเองได้สูงขึ้นอย่างรวดเร็ว จะเห็นได้จากลักษณะการกระจายของคะแนนของทั้งสองกลุ่ม กลุ่มที่ได้รับการสอนด้วยวิธีนี้มีการกระจายคะแนน

มากกว่าอีกกลุ่มหนึ่ง สำหรับนักเรียนที่เรียนนอกการสอนเพียงภาคเดียวอาจไม่ทำให้ดีขึ้น
แต่การสอนด้วยระยะเวลาที่นานกว่านี้คงจะทำให้นักเรียนเหล่านั้นมีพัฒนาการสูงขึ้นอย่าง
แน่นอน